

Motion till riksdagen 2013/14: MJ480

av **Per-Ingvar Johnsson och Åsa Torstensson (C)**

Förutsättningarna för det kustnära yrkesfisket

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av det regelverk som styr det kustnära yrkesfisket.

Motivering

Utövarna av kustnära yrkesfiske i Sverige är en hårt utsatt yrkeskår. Det som tidigare uppfattats som ett relativt självständigt arbete har, genom EU-direktiv och Havs- och vattenmyndighetens förordningar och kontroll, blivit en hårt reglerad verksamhet med för många dålig lönsamhet.

Det kustnära yrkesfisket har ofta en avgörande betydelse för att orter längs Sveriges kust ska kunna leva vidare på turism och sommargäster med rökerier, restauranger och handel.

Systemet med tillståndskrav för den som ska köpa mer än 10 kilo fisk direkt av fiskaren hämmar den försäljning av fisk som ger bäst pris för fångsten. Som vi uppfattar erfarenheterna från länsstyrelserna, som ska utfärda uppköpstillstånd för de rökerier, butiker och restauranger med flera som vill köpa fisk direkt från fiskebåtarna, är dessa att endast ett litet antal tillstånd sökts och lämnats. Vi anser att systemet med tillstånd innebär en onödig och administrativt krånglig väg för kontrollen av uppköpt fisk. Kontrollen kan, som vi ser det, ske genom de krav på att fiskarna dels ska anteckna försäljningarna i sina loggböcker, dels ska utfärda kvitton till uppköparna enligt bokföringslagen.

Många fiskare anser att antalet fiskedagar som tillåts är alltför lågt. När tillgången på torsk förbättrats har antalet tillåtna fiskedagar inte utökats i förhållande till det antal som det begränsades till vid tidigare dålig tillgång på torsk. Det har gjort att det kustnära fisket inte kunnat utnyttja de kvoter av

Fel! Okänt namn på

torsk som de tilldelats. För det kustnära fisket är även antalet dagar då fisk landas av betydelse för att förse handel och restauranger med färsk fisk.

Krav på att fångsten ska kunna vägas på certifierade vågar före eller i samband med landningen har beslutats. Detta innebär ytterligare kostnader och praktiska svårigheter för fiskarna. På mindre båtar är det ofta svårt att få plats med certifierade vågar och vågen blir en ny kostnadspost. Vägning måste göras före det att fisklådorna isats. Ska fiskhandlare stå för vägning med certifierade vågar blir det en tillkommande kostnad alternativt en lägre betalning för fisken, eftersom de normalt köper fisken lådvis och litar på den vägning av lådorna med enkla vågar som görs på båtarna. Den vägning av fångstens vikt på båtarna, som uppköparna godtar, borde kunna vara tillräcklig för fiskebåtar upp till 12 meter och undantag för dessa ges från kravet på certifierade vågar.

Fiskarna har krav på sig att till Havs- och vattenmyndigheten i god tid innan det att fiskebåten ska gå i hamn anmäla när och var de ska gå i hamn och vilken mängd fisk av varje slag de har med sig. Myndighetens kontrollanter ska alltid ha tidsmässig möjlighet att vara i hamnen och kontrollera anmäld fångst. Sker avvikelser från landningstidpunkt eller fiskmängden inte är korrekt påför myndighetens kontrollanter straffavgifter. Fiskarna i det kustnära yrkesfisket uppfattar de straffavgifter som tas ut som orimligt höga och att rimliga förklaringar till avvikelser i tid och mängd inte beaktas av kontrollanterna och vid myndighetens prövningar av klagomål. En översyn av avgifterna som tas ut i samband med kontroll av fångad fisk behöver, som vi ser det, ske. Denna skulle lämpligen kunna ske genom att jämföra med de befrielse-regler och nedsättningsgrunder som tillämpas på skatteområdet.

Stockholm den 4 oktober 2013

Per-Ingvar Johnsson (C)

Åsa Torstensson (C)